

ACC. N.R. 5226

Landskap: Småland
Härad: L. Vedbo
Socken: Hult
Uppteckningsår: 1936

Upptecknat av: Sven-Erik Larsson
Adress:
Berättat av: J. Andersson
Född år 1852 i Hult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Kolmång

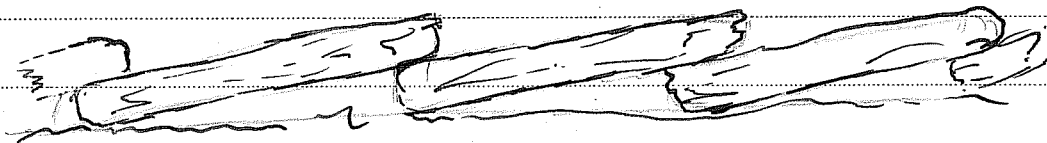
Skriv endast på denna sida!

2 sid.

5226

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till midved användes
tidigare ~~den~~ stöckar man fick vid svedning.
Nedan brukade man hugga till i $\frac{1}{2}$ alm,
som var längden på kolved. Milen sjö-
hede i allmänhet en omkrets av tretton
famnar. Den uppbyggdes så att en grav
stock placerades i mitten. Runt denna sattes
stötter. På dessa lades sedan klorna stöckar.
Längst ned gick ett lager stöckar runt
milen på dubba sätt.

Härigena uppstod draghöl.
Ovanpå stöckarna lades så granris så att
stöckarna ej kändes. Ovanpå dubba örtes så
stybb, "spadecjupt". Milen tänder med

fet hjärtöre, som fylldes ni upp till. Sedan
töcktes även detta lid med stybb.

Milskötarna lig i en kaja
med två sängar och en stenspis. Den var
byggd som en kista med ris och stybb runt
om. Ett vanligt rop var "Nu slag mita",
d. v. s. elden slag upp genom stybben.
Det gällde då att töppa det uppkomna hilet med
stybb. Milskötaren hade en klubba med vilken
han slag här och var för att underöka svaga
punkter. Efterkolning skedd med den ved, som
inte kolat riktigt.

Oktober var den bästa vinoden för
kolning. På fjortan dagar kunde man koka
13 sammar.